

правопорушень, що характеризуються комплексним характером та які вчиняються службовими або матеріально-відповідальними особами з використанням легальних форм господарської діяльності в сфері АПКу зв'язку із розпорядженням бюджетними коштами.

Список бібліографічних посилань: 1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2009. 1736 с. 2. Философский энциклопедический словарь / ред.-сост. Е. Ф. Губский и др. М. : Инфра-М, 2012. 576 с. 3. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. Ю. С. Шемшученка. Київ : Юрид. думка, 2007. 992 с. 4. Степанюк Р. Л. Криміналістичне забезпечення розслідування злочинів, вчинених у бюджетній сфері України : монографія / за заг. ред. А. Ф. Волобуєва. Харків : Вид-во Харків. нац. ун-ту внутр. справ, 2012. 436 с. 5. Протидія економічній злочинності / П. І. Орлов, А. Ф. Волобуєв, І. М. Осика та ін. Харків : Нац. ун-т внутр. справ, 2004. 568 с.

Одержано 18.10.2018

УДК 343.1(477)

Ростислав Олександрович КИСЛЮК,

курсант 3 курсу факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Сергій Євгенович Абламський,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу

та організації досудового слідства факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ПРОКУРАТУРИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ ПОРЕФОРМОВАНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Нині усе частіше правнича спільнота задається питанням: чи потрібно безповоротно змінювати кримінальний процес в Україні? Якщо зважати на міжнародні зобов'язання, це, безсумнівно, необхідно робити. Законотворчі зміни такого плану є принциповими для Ради Європи, а також до одного з авторитетних європейських правових інститутів, як Венеціанська комісія. Та все ж головним стимулом до таких перетворень є виклики, які постають перед прокуратурою та поліцією, пріоритетним завданням яких є протидію злочинності, захист прав, свобод та законних інтересів особи, притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності тощо. Досягнення цих і низки інших завдань можливо лише при злагодженій їх взаємодії.

В цьому напрямку вже зроблено певні кроки, про що свідчить зміна формату загального нагляду і переведення його в нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами. Таким чином було продемонстроване прагнення до ліквідації тоталітарних пережитків та зменшення можливостей для побудови корупційних схем, що позитивно було схвалено зі сторони європейських правових інститутів. Та попри це залишається ще багато проблем, на тлі взаємодії прокуратури зі слідчими органу досудового розслідування. Не вирішеними залишаються процесуальні питання, адже в КПК України відсутні положення, присвячені цьому аспекту.

Окрім цього, слід звернути увагу на той факт, що реформаторські процеси прокуратури негативним чином позначилися на процесуальній самостійності та незалежності слідчих органів досудового розслідування. Наочним підтвердженням зазначеного є вимоги закону з приводу того, що слідчий зобов'язаний погоджувати з прокурором клопотання до слідчого судді. Такий процес, на наше переконання, точно не приносить користі досудовому слідству і, що більш важливіше, позбавляє постраждалих від кримінальних правопорушень громадян надії на об'єктивне вирішення власних проблем і ефективний захист порушених прав та законних інтересів. Зазначене набуває ще більшої актуальності на тлі соціальних факторів,

які негативно відображаються на щоденному житті громадян нашої країни. Зокрема, йдеться про зростання рейдерських захватів, грабежів, вбивств із застосуванням вогнепальної зброї, вибухових пристроїв та ін.

Більш того, це питання актуалізується на фоні створення в Україні детективних підрозділів, що працюватимуть у складі поліції. За розробленою на даний момент правовою базою, їхнім завданням стане заміна в поліцейських підрозділах слідчих і оперативників, об'єднавши їх повноваження в одній особі. Тому максимально гостро в цьому плані стоїть питання щодо їх взаємодії з прокуратурою. Це важливо, в першу чергу, через те, що при об'єднанні повноважень слідчого й оперативного працівника в посаді детектива значно збільшиться робоче навантаження. Тож доцільно прийняти закон про проступки. Отже, проблеми щодо організації роботи з кримінальними проступками не вирішені.

При перегляді взаємодії між детективами й прокуратурою треба зробити наголос на спрощення процедур отримання відповідних дозволів на проведення процесуальних дій, зокрема йдеться про скасування такої бюрократичної процедури, як погодження клопотань. Відтак необхідно надати слідчим і детективам відповідні права для того, щоб вони мали змогу в повній мірі здійснювати процесуальну діяльність щодо проведення досудового розслідування. Пілотні проекти з цього приводу уже створені в багатьох областях, а результати цієї діяльності продемонстрували значне прискорення в досудовому слідстві й позитивно оцінені Міністерством внутрішніх справ. Та все одно не можна говорити про повну процесуальну незалежність детективів у досудовому слідстві, адже в цьому процесі залишається важлива роль прокурора. На наш погляд, для забезпечення процесуальної незалежності детективів під час проведення досудового розслідування необхідно зменшити бюрократичний вплив прокуратури на органи слідства.

Одержано 16.10.2018

УДК 343.98

Дмитро Валерійович КЛИМЧУК,

судовий експерт-вибухотехнік відділу вибухо-технічних
та пожежно-технічних досліджень Харківського науково-дослідного
експертно-криміналістичного центру МВС України

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ІМПУЛЬСНОЇ РЕФЛЕКТОМЕТРІЇ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ЕКСПЕРТНИХ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ЗІ ВСТАНОВЛЕННЯМ ОБСЯГУ ФАКТИЧНО ВИКОНАНИХ РОБІТ

Зростання темпів будівництва та відновлення енергетичної та інформаційної інфраструктури невід'ємно пов'язані з прокладанням кабельних ліній (силових та зв'язку). В умовах міської забудови кабельні лінії переважно прокладаються прихованим методом, безпосередньо в ґрунті або у кабельних спорудах. Через такий спосіб прокладки після закінчення робіт з монтажу складно встановити фактичні обсяги виконаних робіт. Вищенаведені факти значно ускладнюють проведення досліджень з метою встановлення наявності:

- завищення обсягів використаної кабельно-провідникової продукції;
- завищення обсягів використаних кабельних муфт;
- часткового виконання робіт, часткової заміни ділянок кабельних ліній, наприклад тих, що можуть бути досліджені органолептичними методами і т.і.

Найбільш розповсюдженим способом дослідження кабельної лінії є її «трасування» за допомогою безконтактного кабельного шукача з подальшим вимірюванням за допомогою курвиметра або інших засобів виміральної техніки.